

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/104/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617012001
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7617012001.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. januára 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná :

F. E., nar. XX.XX.XXXX v Y., okres Y., trvale bytom L. č. XXX, okres M. I. O.,

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

v bode 1)

v dobe od 2. septembra 2016 do oznámenia obvinenia 27. apríla 2017, v obci L., okres M. I. O., ako matka školopovinného mal. G. K., nar. 24.04.2001, žiaka M. školy Z., M. technická L., zanedbávala starostlivosť o jeho výchovu a povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho v uvedenom období školského roka 2016/2017 bezdôvodne vymeškal 407 vyučovacích hodín, hoci bola na záškoláctvo školou a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi opakovane upozorňovaná,

v bode 2)

v dobe od 28. apríla 2017 do 30. júna 2017, v obci L., okres M. I. O., ako matka školopovinného mal. G. K., nar. XX.XX.XXXX, žiaka Spojenej školy Z., SOŠ technická L., zanedbávala starostlivosť o jeho výchovu a povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho v uvedenom období školského roka 2016/2017 bezdôvodne vymeškal 210 vyučovacích hodín, hoci bola na záškoláctvo školou a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi opakovane upozorňovaná,

t e d a

v bode 1)

vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

v bode 2)

vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l a

v bode 1)

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona,

v bode 2)

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a

z a t o j e j u k l a d á

Podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h), m) Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podala dňa 16.10.2017 na tunajší súd obžalobu na F. E. pre skutky popísané v bodoch 1/ a 2/ výroku tohto rozsudku, ktoré právne kvalifikovala ako opakovací prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom dňa 24. októbra 2017, proti ktorému obvinená podala odpor, preto samosudkyňa nariadila hlavné pojednávanie.

Obžalovaná F. E. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásila, že je nevinná v oboch skutkoch obžaloby. Následne vypovedala, že syn G. do školy nechodil, lebo robil zo seba frajera. Každé ráno odnášala do školy deti, okrem G. aj Y., X., M., G., W., L., X. a M.. Jedny deti chodia do osobitnej školy, časť do základnej školy. Keď odniesla do školy malé deti a odišla, G. zo školy ušiel. Nevie ako sa volá jeho škola, asi učilište. Za G. učiteľom (ktorého meno nevie) bola jedenkrát. Povedal jej, že G. sa robí za frajera a nechodí do školy. Do školy ju volali 2-krát do týždňa, no viackrát nebola, lebo nemala kde nechať deti. G. do školy išiel, no potom ušiel počas prestávok. Učiteľa stretla aj na ulici, ale nechcel s ňou rozprávať, lebo mal nervy, že G. nechodí do školy. G. bila, keď nešiel do školy, ale ostal doma, nechcel ísť keď nemal peniaze. Peniaze chcel na cigarety, dávala mu detské prídavky 23 eur, ale potom keď nemala peniaze, tak mu nemala z čoho dať. Kurátorke povedala, že syn nechce chodiť do školy, že ju nepočúva. Ostatné deti do školy chodia. Sociálne kurátorky k ním chodia doteraz a rozprávali, aby syn do školy chodil. Rozprávali aj s G., on im povedal, že do školy pôjde, ale nešiel. Keď už od rána nešiel do školy, ostal doma a potom niekde išiel a ona išla s ostatnými deťmi do školy. Keď kurátorkám povedala, že syn nechce chodiť do školy, povedali jej, aby išla za učiteľom. Keď povedala učiteľovi, že syn nechce chodiť do školy, povedal jej, že má ísť za kurátorkami. Počas školského roka nepracovala a bola na materskej dovolenke doma s deťmi. Snažila sa o deti starať. G. však, keď mal peniaze, tak išiel do školy, keď nemal nešiel. Počas školy býval u babky, jej svokry, lebo doma mali málo miesta. So svokrou bývajú vedľa seba, spolu varia a gazdujú. Veľmi ľutuje, že syn G. do školy nechodil, vie, že ako rodič je za G. zodpovedná, ale do basy nechce ísť. Ďalej uviedla, že druh už je doma z výkonu trestu odňatia slobody.

Svedkyňa W.. K. Z. - opatrovníčka mal. G. K., na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní uviedla, že pracuje s rodinou obžalovanej päť rokov, ale rodina je evidovaná už dlhšie. Problémovou rodinou sa stali potom, ako dorastajú deti. Obžalovanú nie je možné hodnotiť ako zlú matku, o deti sa stará, v rámci jej možností a schopností, čo ale nie je dostatočné, načo bola upozorňovaná. Rodinu chodia upozorňovať, bolo prijatých mnoho opatrení, deti boli zapájané do priorít. Situácia v rodine za posledných päť rokov sa nemení, zlepšila sa starostlivosť o ošatenie a stravu. Obžalovaná však nedokáže zabezpečiť povinnú školskú dochádzku. Nad rodinou je vykonávaný súdny dohľad, už sa

uvažuje o odňatí detí. Obžalovaná stále nápravu prisľúbi, ale má to iba dočasný efekt. V podstate všetky deti majú neospravedlnené hodiny a závisí na tom ako sa na obžalovanú „zatlačí“. Obžalovanej druh je viac vo výkone trestu ako doma. Keď je doma, brigádnicke pracuje, nemá snahu pomôcť obžalovanej s deťmi, pričom jej situácia je zložitá, má mnoho školopovinných detí, deti roznáša do troch rôznych budov, v podstate ďaleko od miesta bydliska. Obžalovaná má skôr taký prístup, že sa snaží a odprevadí malé deti a veľké deti nech už idú, akoby ich odsúvala. Konkrétne u mal. G. nemá vedomosť, aby ho obžalovaná niekedy odprevadila do školy. S mal. G. vykonala osobný pohovor v sledovanom období, v poslednom období vôbec nie, lebo nikdy nebol doma. V podstate to funguje tak, že keď príde do osady, rozkrikuje sa to a už potom nebol doma. Teraz, keď už nemá povinnú školskú dochádzku, je doma bežne. Ďalej uviedla, že obžalovaná obýva jednu miestnosť s deťmi aj druhom, v druhej miestnosti býva svokra, ktorá má pri sebe G.. Čo sa týka starostlivosti o G., je čistý a pekne oblečený. Obžalovaná pri synovi G. uvádzala, že ju nepočúva, nechodí do školy, ohľadne neho k návrhu na ústavnú starostlivosť pristúpené nebolo, nakoľko mal posledný rok povinnej školskej dochádzky a nemal v tom roku trestnú činnosť. Mal trestnú činnosť predtým, ale v žalovanom období nie. Ak sa vyskytuje v rodine trestná činnosť, týka sa najmä krádeže dreva. Bolo to u menších detí, ale napr. porušovanie domovej slobody v roku 2014 to sa týkalo aj maloletého G.. Čo sa týka súčasného školského roka, tie vypuklejšie problémy sú vždy u starších detí, teraz je to konkrétne Y., kde už evidujú oznámenia zo školy, že nechodí vôbec do školy, resp. bol nejaký jeden deň. Napriek tomu, že obžalovaná sa bojí výkonu trestu, vie, že sú s tým spojené aj takéto dôsledky, stále to vyzerá tak, že zabezpečuje starostlivosť o menšie deti, tie väčšie odsúva. Aj druh vie, že má Y. povinnú školskú dochádzku, napriek tomu ho berie na brigády. U ostatných detí sú neospravedlnené hodiny v menšom počte. Čo sa týka obžalovanej tá sa k synovi G. nejako zvlášť nevyjadřila, nikdy sa sama nedostavila na úrad, že má problémy s G., nevie si s ním rady. Skôr sa spoliehala nato, že sociálne pracovníčky prídu tam. Keď jej oznámili, že nie je G. v škole, a pýtali sa kde je, uviedla, že nevie a iba akoby skonštatovala, že ju nepočúva. Nikdy neurobila žiadne opatrenie, aby do tej školy išiel a bol tam. Spolupracovalo sa aj so školou, snažili sa motivovať G., ktorý bol manuálne zručný a v prípade, žeby chodil do školy mal by nárok na štipendium. Ten ale v jeden deň prišiel, ďalší odišiel po dvoch hodinách a na tretí deň ani neprišiel. Prijaté opatrenia u najproblémovnejších rodín fungujú dočasne, následne sa opakujú. V podstate sa spoliehajú na pre nich prijateľné tresty a to sú podmienky, prípadne trest povinnej práce.

Svedok Bc. W. N. - triedny učiteľ mal. G. K. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že G. K. bol žiakom v školskom roku 2016/2017, ak sa to dá povedať, lebo dve tretiny až tri štvrtiny mal vymeškané hodiny, teda nejakých 500-600 hodín v školskom roku. Bežne prišiel neskoro, svojvoľne odišiel, školské aktivity nemal žiadne. Častejšie sa vyskytovalo to, že do školy vôbec neprišiel ako to, že prišiel a skôr odišiel alebo prišiel do školy neskôr. Obžalovaná prišla do školy dvakrát, účelovo, keď tam boli sociálne pracovníčky. Nevedela ani čo chce, účelovo sa pýtala, či G. chodí do školy, pričom G. bol s ňou. Raz bola v škole zisťovať podmienky získania štipendia, ktoré sa dáva za prospech. Je sociálne zaostalá, nič jej nehovorí zákon, právna norma, ich konanie je účelové. Je to zrejme aj z toho, že v piatok 26.1.2018, teda pred týmto pojednávaním sa prišiel G. pýtať, že chce ísť do školy. O zanedbaní povinnej školskej dochádzky väčšinou oboznamovali úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ale aj obžalovanú, ktorej raz alebo dvakrát bolo poslané upozornenie na nedbalú dochádzku, pričom aj ju osobne stretol, kedy jej hovoril o neospravedlnených hodinách, či chce mať problémy. Momentálne sa nevie vyjadriť, koľko presne mal mal. G. vymeškaných hodín.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 11.9.2017, kde vypovedal, že v školskom roku 2016/2017 v období od dňa 2.9.2016 do dňa 30.9.2017 mal vymeškaných spolu 617 vyučovacích hodín, evidovaných ako neospravedlnených. V období od dňa 2.9.2016 do dňa 27.4.2017 mal vymeškaných 407 vyučovacích hodín evidovaných ako neospravedlnených. V období od dňa 28.4.2017 do dňa 30.6.2017 mal vymeškaných 210 vyučovacích hodín evidovaných ako neospravedlnených. Po vysvetlení rozporov svedok uviedol, že je to tak ako to vypovedal, je to aj záznamoch a v osobnom spise žiaka.

Obžalovaná k výpovedi svedka uviedla, že G. robil zo seba frajera, nechcel ísť do školy, skrýval sa a potom prišiel. Vie, že je za neho zodpovedná, ale on na ňu aj vyskočil. Keď bolo treba, nechcel chodiť do školy, teraz chce chodiť.

Podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Z oznámení Spojenej školy Z., Strednej odbornej školy technickej v L. vyplynulo, že G. K., nar. XX.X.XXXX bol v školskom roku 2016/2017 žiakom ich školy. Zanedbával povinnú školskú dochádzku, vyhýbal sa školským povinnostiam, prejavili sa u neho poruchy správania, nejavil záujem o vzdelávanie, mal slabé teoretické vedomosti, slabý verbálny a písomný prejav. Jeho teoretické vedomosti boli na úrovni 5. ročníka základnej školy. Celkovo v školskom roku 2016/2017 vymeškal 617 neospravedlnených hodín, z toho v období od 2.9.2016 do 27.4.2017 - 407 hodín a od 28.4.2017 do 30.6.2017 - 210 hodín. Matka mal. G. K. sa na predvolanie do školy nedostavila, prišla až na pokyn pracovníčky úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Predtým bola v škole raz, aj to účelovo, ohľadne informácie o štipendiu. Správanie svojho syna nevie riešiť.

Podľa záznamov z vykonaných terénnych sociálnych prác v rodinnom prostredí bolo v období od 2.8.2016 do 4.7.2017 v domácnosti obžalovanej vykonaných množstvo šetrení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, ktoré sa okrem iného týkali aj poučovania obžalovanej a mal. G. K. o povinnej školskej dochádzke ako aj možných následkoch jeho záškoláctva.

Obžalovaná k predmetným záznamom uviedla, že má malé deti, skutok ľutuje a chce si to odrobiť na obecnom úrade.

Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 19.4.2017 obžalovaná sama (druh vo výkone trestu odňatia slobody) zabezpečovala starostlivosť o dvanásť nezaopatrovaných detí, štyri deti má v celodennej starostlivosti. Maloletého G. K. evidujú na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí od roku 2011, kedy sa dopustil krádeže dreva. Vzhľadom na zistené komplexné zanedbávanie starostlivosti o deti bolo rodine uložené výchovné opatrenie - upozornenie, ktoré bolo po zistenom zlepšení zrušené. Následne bolo zistené opätovné zhoršenie starostlivosti, preto bol súdom určený dohľad nad rodinou.

Podľa správy z Ústrednej evidencie väzňov ZVJS v Bratislave zo dňa 18.4.2017 vyplynulo, že G. K., nar. XX.X.XXXX (otec mal. G. K., nar. XX.X.XXXX) bol toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová.

Podľa správy z obce L. je obec osobitným príjemcom rodiny. Obžalovaná sa o svoje deti riadne nestará, chodia špinavé, neupravené, je zanedbaná ich výchova. Často sa spolu s obžalovanou potulujú po obci. Obžalovaná nebola riešená v komisii pre ochranu verejného poriadku v obci L..

Obžalovaná k správe uviedla, že jej deti chodia do školy čisté, čo učiteľky vedia.

Z registra priestupkov bolo zistené, že obžalovaná sa doposiaľ dopustila dvoch priestupkov a to dňa 21.11.2012 priestupku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Z. z. a dňa 24.1.2013 sa dopustila priestupku, keď nepožiadala o vydanie občianskeho preukazu.

Podľa odpisu z registra trestov bola obžalovaná doposiaľ (od roku 2012) štyrikrát súdne trestaná. V konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. XT/X/XXXX (bola odsúdená pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zákona) sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Následne pre ten istý prečin bola odsúdená v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/2/2015 a sp. zn. 1T 40/2016. Trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 70/2015 bola odsúdená pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona.

Obžalovaná k odpisu z registra trestov uviedla, že si chce odrobiť trest.

Podľa trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/2/2015 zo dňa 27.2.2015, právoplatným dňa 17.3.2015 bola F. E. uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), c), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s použitím § 138 písm. b) Tr. zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, t.j. do 18.9.2016. Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/70/2015 vyplynulo, že F. E. bola trestným rozkazom zo dňa 29.5.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.6.2015 uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/2/2015.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/40/2016 vyplynulo, že F. E. bola trestným rozkazom zo dňa 12.8.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.8.2016 uznaná za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s použitím § 138 písm. b) Tr. zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, teda do 28.2.2018.

Obžalovaná sa vyjadrila, že deti sú na ňu zvyknuté, budú za ňou plakať, chce si to odrobiť.

Podľa registra obyvateľov je obžalovaná je matkou štrnástich detí, z ktorých je dvanásť maloletých.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil tak, ako je popísaný vo výroku rozsudku.

Obžalovaná napriek tomu, že vyhlásila, že je nevinná, spáchanie oboch skutkov v podstate priznala v tom, že vedela, že mal. syn G. do školy nechodil, za čo je ona zodpovedná ako jeho rodič. Na svoju obranu uviedla, že syn do školy nechodil, lebo robil zo seba frajera, resp. ju žiadal peniaze na cigarety, ktoré keď mu nedala, do školy nešiel. Ďalej uviedla, že aj keď do školy išiel, počas prestávok ušiel. Ona okrem G. do školy odprevádzala ďalších osem detí. Syn G. ju nepočúval, nestačila na neho, aj ho bila, keď nešiel do školy, ale on ostal doma.

Spáchanie oboch skutkov tak, ako sú popísané vo výroku rozsudku bolo preukázané vykonanými dôkazmi. Z listinných dôkazov a výpovede triedneho učiteľa Mgr. N. bolo preukázané, že syn obžalovanej v školskom roku 2016/2017 v období od 2.9.2016 do 27.4.2017 vymeškal celkovo 407 neospravedlnených vyučovacích hodín a od 28.4.2017 do 30.6.2017 vymeškal celkovo 210 neospravedlnených vyučovacích hodín. Zároveň svedok potvrdil skutočnosť, že častejším spôsobom neospravedlnenej absencie bolo to, že do školy neprišiel vôbec ako to, že prišiel a potom svojvoľne odišiel. Potvrdil, že obžalovanú o zanedbávaní školskej dochádzky informovali, napríklad aj osobne, keď ju stretol na ulici, čo potvrdila aj svedkyňa Mgr. Z., že obžalovaná bola upozorňovaná na nedbalú školskú dochádzku a boli jej vysvetlené následky takéhoto konania. Svedkyňa uviedla, že nemá vedomosť o tom, aby obžalovaná odprevádzala do školy mal. G., robila tak u mladších detí a tie staršie akoby odsúvala. Potvrdila, že obžalovaná nikdy neurobila žiadne výchovné opatrenia, aby syn do školy išiel, ani vo vzťahu k úradu práce (čo nasvedčuje účelovosti jej obrany), teda neangažovala sa žiadnym spôsobom na riešení zlej školskej dochádzky syna a neurobila žiadne z opatrení, ktoré by smerovali k náprave záškoláctva a vôbec výchovy syna, čo potvrdil aj triedny učiteľ, ktorý uviedol, že obžalovaná bola riešiť resp. sa zaujímať o školskú dochádzku syna len účelovo a inak sa školou nespolupracovala.

Obžalovaná teda bola aj upozorňovaná a bola si vedomá, že v dôsledku zanedbania jej rodičovských povinností (spočívajúcich najmä v sústavnej a dôslednej výchove, výžive a všestranného rozvoja maloletých detí) dochádza k záškoláctvu syna, pričom o nápravu tohto stavu sa nesnažila ani potom, čo už vedela (bolo jej oznámené vznesenie obvinenia), že je opätovne trestne stíhaná a naďalej hrubo zanedbala svojim ľahostajným prístupom starostlivosť o výchovu svojho syna G. K., najmä jeho povinnú školskú dochádzku, čím ho vydala nebezpečenstvu spustnutia.

Vykonané dokazovanie takto tvorí logickú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré vo svojom súhrne spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti spáchaných skutkov a usvedčujú obžalovanú z ich spáchania, preto ju súd uznal za vinnú.

Obžalovaná po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnila v bode 1/ skutkovú podstatu prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, pretože vydala z nebanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Uvedeného konania sa dopustila tak, že v dobe od 2. septembra 2016 do oznámenia obvinenia 27. apríla 2017 v L. ako matka školopovinného mal. G. K., nar. XX.XX.XXXX zanedbávala starostlivosť o jeho výchovu a povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho v uvedenom období školského roka 2016/2017 bezdôvodne vymeškal 407 vyučovacích hodín, hoci

bola na záškoláctvo školou a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi opakovane upozorňovaná.

V bode 2/ obžalovaná po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnila opakovacím konaním skutkovú podstatu prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, pretože vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Uvedeného konania sa dopustila tak, že v dobe od 28. apríla 2017 do 30. júna 2017, v obci L. ako matka školopovinného mal. G. K., nar. XX.XX.XXXX zanedbávala starostlivosť o jeho výchovu a povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho v uvedenom období školského roka 2016/2017 bezdôvodne vymeškal 210 vyučovacích hodín, hoci bola na záškoláctvo školou a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi opakovane upozorňovaná.

Obžalovaná sa spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona v bode 1/ a 2/ rozsudku dopustila opakovacím konaním s poukazom na § 122 ods. 13 Tr. zákona, v zmysle ktorého ak páchatel pokračuje v konaní pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa takéto konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok. V danom prípade bolo obžalovanej uznesenie o vznesení obvinenia pre prečin podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona oznámené dňa 27.4.2018 (jeho doručením), preto pokračovanie v jeho páchaní tvorí samostatnú skutkovú podstatu tohto prečinu a nejedná sa o pokračovanie jeho páchaní.

Z konania obžalovanej a okolností spáchania skutkov je zrejmé, že obžalovaná opakovane konala vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Tr. zákona, pretože vedela, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ktorý sleduje ochranu záujmu na riadnej výchove osôb mladších ako osemnásť rokov, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovanej súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle v ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona a prihliadol na pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obžalovaná spáchala viac trestných činov (opakovací prečin) a bola už za trestný čin odsúdená, čo sú priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), m) Tr. zákona. Poľahčujúcu okolnosť súd nezistil žiadnu.

Vzhľadom na zistený prevažujúci pomer priťažujúcich okolností súd upravil základnú trestnú sadzbu (6 mesiacov až 5 rokov) zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, v dôsledku čoho bola určujúca trestná sadzba 2 roky až 5 rokov.

V zmysle zásad ukladania trestov za zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona súd ukladal obžalovanej úhrnný trest odňatia slobody. Na obžalovanú je možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jej osobnej slobody, keďže sa opakovane dopúšťa rovnakej trestnej činnosti, čiže koná ako špeciálna recidivistka a je zrejmé vzhľadom na opakovanie rovnakej trestnej činnosti aj po predchádzajúcich odsúdeniach, kde je boli ukladané tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom ich výkonu, že tieto nespĺnili účel trestu, ktorý sleduje Trestný zákon, pretože sa opätovne dopustila toho istého prečinu dokonca opakovacím konaním, a to i napriek tomu, že jej plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia.

Súd však pri rozhodovaní o treste použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona, teda mimoriadne znížil obžalovanej trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným vzhľadom na pomery obžalovanej, a takto uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, lebo mal za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona by bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej postačuje trest odňatia slobody v kratšom trvaní. Súd prihliadol najmä na okolnosť, že obžalovaná je matkou 12 maloletých, nezaopatrených detí, ktoré má v osobnej starostlivosti, pričom bolo preukázané, že sa v rámci svojich možností a schopností o ne stará a nie je ju možné hodnotiť ako zlú matku, pričom je tam citová väzba najmä najmladších detí, ktoré ma v celodennej starostlivosti.

Na výkon trestu odňatia slobody ju súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.